

Motion till riksdagen

1987/88:Kr18

av Karin Israelsson (c)

med anledning av prop. 1987/88:141

om ändring i lotterilagen (1982:1011), m. m.

Redan i dag utgör spel och dobbel en icke föraktlig inkomstkälla för staten. I riksrevisionsverkets redovisning av statsbudgetens inkomster av lotteri, tippning och spel för budgetåret 1986/87 uppgår intäkterna till 4 349 milj. kr. Detta kan jämföras med de inkomster som samma källa gav 1982/83 och som då uppgick till 2 386 milj. kr.

Enorma reklaminsatser lockar nya människor att spela, och inte minst TV-mediet utnyttjas till fullo för en ohämmad reklam för olika spelformer. Nu planeras även direktdragning av lotto att ske i TV för att därmed locka nya spelare till sig.

Det finns ingen anledning att förbjuda spel, men det finns all anledning att se över vilka spelformer som skapar de största tragedierna. Bingohallar som hålls öppna under dagtid erbjuder en minst lika farlig spelmiljö som någonsin de enarmade banditerna gjorde. Det finns många spelare som där förlorar sina sista slantar under hoppet att kunna vinna. Den utsatta gruppen utgörs av både hemarbetande och pensionärer, unga som gamla. Det är ofta en mycket torftig miljö som borde saneras för att inte ytterligare skapa nya tragedier.

Alla spel där vinsten ges direkt är en potentiell risk för de människor som inte behärskar sin spelförmåga utan faller offer för ett spelbegär.

Under den senaste tiden har i olika tidningsartiklar och ett flertal TV-program visats exempel på människor som inte klarar av ett spelande. Den gruppen av människor kommer helt naturligt att växa i och med att utbudet av spel och dobbel ökar, om propositionens förslag genomförs.

Jag har i en motion under allmänna motionstiden krävt insatser i form av forskning som saknas på området samt stöd till en länkrörelse för att i någon mån avhjälpa de problem som följer i det myckna spelandets kölvatten.

Många av de remissinstanser som redovisar sina synpunkter på betänkan- det Folkförörelsernas lotterier och spel har uttryckt stark oro inför att ytterligare införa flera spelformer och ökat utbud. Man anser att det i dag finns ett tillräckligt antal spelformer som gott och väl ger inkomster för att täcka de behov av bidrag som folkförörelserna behöver. Spelmarknaden i Sverige omsätter i dag 2 000 kr. per individ i Sverige oavsett ålder.

Det bör i rimlighetens namn i första hand vara den folkförörelseverksamhet man bedriver som skall vara den huvudsakliga arbetsinsatsen för folkförörelserna, inte att syssla med spel och lotterier.

Med den enormt ökade inkomst som staten genom ett oförblommerat utnyttjande av människors lust att spela har tillskansat sig borde det redan i

dag finnas utrymme för ekonomiskt stöd till folkrörelser och förebyggande insatser samt stöd till spelberoende.

Mot. 1987/88
Kr18

Om folkrörelsernas inkomster genom lotterier skall förbättras får det inte ske genom en utvidgning av den totala spelmarknaden. Ett sådant utrymme bör i stället skapas genom att staten avstår från en del av spelmarknaden.

De inkomster som kommer föreningslivet till del genom lotterier utgör en tämligen osäker inkomstkälla som försvårar en långsiktig planering. Detta förhållande talar även för att stödet till folkrörelserna bör komma direkt från staten. Om det därutöver ligger i organisationens intresse bör lotterier och spel utgöra en mindre del av inkomsterna.

Det finns inte i propositionen någon antydning om att spelmarknaden skulle vara mättad med nuvarande spelformer. Detta inger stark oro med tanke på den utveckling som skett under de senaste åren. Jag anser det därför vara en brist att man inte även tar med den aspekten i förslaget och sätter en gräns för antalet spelformer.

I stället vill man utöka samarbetet med exempelvis AB Trav och galopp (ATG) som bedriver den spelform som orsakar de allra flesta speltragedierna. Detta är inte etiskt godtagbart så länge man inte gör den minsta insats för att förebygga och förhindra spelberoende. Åldersgränserna respekteras inte alltid i dessa sammanhang, och alkoholberoende samt drogproblem följer tyvärr ofta med när spelandet inte lyckas utan leder till förluster. Det kan inte vara riktigt att sådana spelformer skall finansiera folkrörelsernas arbete.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

1. att riksdagen avslår regeringens förslag om ändring av lotterilagen,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att en ny utredning skall tillsättas som beaktar hela spelmarknaden med tanke på de sociala konsekvenser den medför.

Stockholm den 8 april 1988

Karin Israelsson (c)